

Jelena Vragović iz grada vina, vetra i ljubavi – Vršca, je specijalista metodike nastave matematike, prof. razredne nastave OŠ „Jovan Sterija Popović“ u Vršcu; aktivista je NVO Centra za prava žena; višestruko nagrađivan slikar amater; student i odnedavno član MENSE...

U sebi nosi razne talente, zato su njena interesovanja, kao i načini ispoljavanja, mnogobrojni. Jelena Vragović - umetnik, posvećena je slikanju pejzaža, vojvođanske pitomine... Njena radoznalost podstaknuta je oslobođenjem mašte. Jedno otkriće podstiče drugo, širi sferu ideja, pobuđuje sklonost ka istraživanju. Ona slika ono što tog trenutka oseća u želji da to nešto podeli sa drugima.

Umetnost je oblik života, biti umetnik znači porađati novi kvalitet. Svaki umetnik na tom putu ima svoje oruđe (ili oružje). Jelena Vragović je izabrala kičicu. Ova umetnica imala je pet samostalnih izložbi u Pančevu, Nišu i Vršcu i više kolektivnih: u Beogradu, Jagodini, Novom Sadu, Pirotu, Knjaževcu, Vršcu, Pančevu, Kovačici, Zrenjaninu, Nišu, Zaječaru, Sremskoj

Mitrovici, Čačku, Rumi, Mađarskoj i Rumuniji. Član je KLUV-a od 1998. i ULAZ-a od 2006. godine. Dobitnica je Diplome za originalan pristup likovnom delu na 28. Smotri likovnog stvaralaštva amatera Srbije, Čačak 2008; dobitnica je Pohvale Saveza 98 u Beogradu; osvojila je treću nagradu 2003. na Smotri u Novom Sadu; Pohvalu 2005. u Novom Bečeju; Drugu nagradu na 5. Smotri 2004. u Novom Sadu; Treću nagradu na Izložbi minijatura "VOVa" mini Art u Mađarskoj 2011... Radila je ilustracije za knjigu dr Ljubice Stojković "Bračni lavirint" i za „Srebrne bajke“ Dragoslave Saulić.

Slikarstvo je uvek bila sfera njenog interesovanja, a prvi izbor - slike na staklu. Prva osvojena nagrada za amatere Srbije, kao i nagrada na jednoj koloniji, bile su presudne da počne da radi ulja na platnu. I to se dopalo i njoj i onima koji vrednuju njene slike. Ona je nosilac priznanja za najtrofejnijeg likovnog umetnika amatera Vojvodine (2009. god).

Jelena Vragović kao afirmator prava žena, bori se protiv njihove zatvorenosti, za njihov odgovarajući društveni položaj i status, koji ni ulaskom u XXI vek nije adekvatan.

- Ima dosta žena koje ne idu nigde. Ma koliko mislile da smo „svetske“, i da idemo u korak sa trendovima, žene u Srbiji su još uvek nedovoljno otvorene, a životi dosta njih svedeni na kuću, porodicu, ne dajući im mogućnosti da se posvete onom čime bi volele da se bave. One se najčešće mire sa situacijom u kojoj su se našle i prepušaju joj se. I to treba da menjamo - kaže naša sagovornica, koja napominje da nije zadovoljna ni brojem žena u slikarstvu. Misli ne samo da ih je malo nego da nisu dovoljno vidljive, pa se slikarstvo često smatra muškom profesijom. Ona se poziva na ženu kao stuba porodice, koja zarad nesigurne profesije slikara rađe bira posao nastavnika i obezbeđivanje sigurne egzistencije.

Jelena Vragović je učesnica mnogih likovnih kolonija. Sredinom juna, bila je jedan od deset

umetnika koju je za Likovnu koloniju porodice Miljević iz Starih Ledinaca selektovao akademski slikar Branislav Bošković.

- Volim ovu vrstu druženja. Ovo su mesta nastanka divnih prijateljstava i smatram privilegijom ovakvo uživanje i relaksirajuću atmosferu, kakavu su nam priredili Mia i Dragan Miljević. Lepo je kada u koloniji učestvuju i žene – „odmah je drugačije“, u pozitivnom smislu. Razlog zašto ima više muškaraca na koloniji je identičan onom zašto ima više muškaraca slikara od žena slikara. Oni se pre odluče da dođu. Žene uvek imaju još neke obaveze. Teško je odvojiti tri, četiri, pet dana koliko traje jedna kolonija. Žene nemaju mogućnost da odu gde i koliko hoće i budu opuštene koliko je potrebno – apostrofirala je Jelena Vragović.